

ಭಾರತ : ಒಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

ಡಾ. ಐ.ಎಸ್.ಗೀತಾ

ಭಾರತ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನ ಜನಮಾನಸದಲ್ಲ ಸಾಕಷ್ಟು ಚರ್ಚೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಹೇಗೆ ಅದರ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲ ಸಹಜವೇ. ಈ ಹೆಸರಿನ ಉಗಮ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿನಾಮಗಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ವಿಷಯ. ಇದರ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಂದಿನ ದಿನ ಅವಶ್ಯಕವೆ. ಬರೀ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಂದ ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲ. ಆಧಾರಗಳ ಮುಖೇನ ಅರಿಯುವುದು ಯುಕ್ತವಾದ ವಿಧಾನ. ಅದರಲ್ಲೂ ಅಖತ ದಾಖಲೆಗಳ ಆಧಾರಗಳಿಂದರೆ. ಶಾಸನ, ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಭೂಗೋಳ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಶಸ್ತ್ಯ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಕಾಂಟ್ 'Geography lies at the basis of history' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಭೂಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಭಾಗಗಳೇ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವಿಭಾಗಗಳು. ರಾಜ್ಯ, ದೇಶ, ನಾಡು, ಸೀಮೆ, ಪಾಡಿ, ವಾಡಿ, ಮಂಡಲ, ಜನಪದ, ವಿಷಯ, ಆಹಾರ, ಭೋಗ,ಭುಕ್ತಿ, ಕಂಪಣ, ವೇಂಠೆ, ಸ್ಥಳ, ಇವು ಇಂಥ ವಿಭಾಗಗಳ ಹೆಸರು.

'ಭರತ ಮಹೀಮಂಡಲಕಾಭರಣಂ ಕುಂತಳಪುರಾತಳಂ ತದ್‌ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಎರಡರುನೂರು ಲಲಾಟುಂ ಪುಅಕರಜನಪದಂ ಅದಕ್ಕೆ ನವಪವಿಮುಕರಂ' ಪುರಿಗೆರೆ ನಾಡೊಳಗೆ ಶ್ರೀ ಪುಂಜಂ ದೇವತಾ ನಿವಾಸ ವಿಳಾಸವ್ಯಾಪರಕೃತಂ ನೆಗಲ್ಲ ಮಹಾಪಟ್ಟಣಂ ಒಳ್ಳನಾಳ್ಳ ಪುಅಗೆರೆಯೆನೆಗಂ"

ಭರತಾವನಿಯೊಳುಕುಂತಳ

ಧರಿತಿರ ರಂಜಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಪುರಿಕರದೇಶಂ

ಕರಮೊಪ್ಪಗುಮಾ ವಿಷಯಂ-

ತರರಾಜದ್ರಾಜಧಾನಿಪುರಿಕರನಗರಂ //(EP.I,Vol.XVI.p.46)

ಭರತಖಂಡಕ್ಕೆ ಕುಂತಳ ದೇಶವು ಆಭರಣಪ್ರಾಯವೆಂದೂ ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎರಡುನೂರು ಎಂಬದು ಲಲಾಟವೆಂದೂ ಅದರಲ್ಲ ಪುಅಗೆಱ್ ಎಂಬ ಜನಪದವು 'ನವಪಮಿ ಮುಕುರ'ದಂತೆ ಇದೆಯೆಂದೂ, ಆ ಪುಅಗೆರೆ ನಾಡಿನಲ್ಲ 'ಶ್ರೀಪುಂಜಂದೇವತಾ ನಿವಾಸ ವಿಳಾಸ ವ್ಯಾಪಾರಕೃತ'ವಾದ 'ಮಹಾಪಟ್ಟಣ'ವೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡ ಪುಅಗೆರೆಯು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ ಶಾಸನವೊಂದು ಹೊಗಳುತ್ತದೆ(El.XIII.p.329,929 A.D.). ಭಾರತಭೂಭಾಗಕ್ಕೆ ಕುಂತಲವು ಆಭರಣದಂತೆಅದಕ್ಕೆ ಎರಡುನೂರು ಹಣೆಯಂತೆಯೂ ಈ ಎರಡುನೂರು ಹಣೆಗೆ ಪುಅಗೆರೆ ಕಿರೀಟದಂತೆ ಇತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು.

ಶಾಸನದಲ್ಲ ಉಲ್ಲೇಖಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರತಿ ಶಬ್ದವನ್ನು ವಿವೇಚನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸೋಣ. ಕುಂತಲದ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡೋಣ;

-ಕುಂತಲಪುರಾತನಂ(EP.I,Vol.XVI,p.46).**ಕುಂತಲದೇಶ-ಭರತಮಹೀಶಾನ್ವಯ** ಕುಂತಲದಂತೆನುವುತ್ಪಿದ್ಧ ಕುಂತಲದೇಶದ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯ ತೆಂಕಲ್(ಸೌಖ್ಯ.IX-I, 296-9;1176) ಕುಂತಲವಿಷಯವೆನ್ನುವ ಪದ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೦೫೮ರಷ್ಟು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅನುಪಮ ರವನಿಪರನ್ಯಾವನಿಪ ಶ್ರೀಕಂಠ[ಳ][ಕ್ಕೆ]ಕೈನಿಡಿ ನಿಜಾವನಿಗೆ ತೆಗೆಯಲ್ತದೀಯಾವನಿ ಕುಂತಲ ವಿಷಯವೆನಿಸಿ ಪೆಸರ್ವೆತ್ತೆನೆಗುಂ (ಕೃಷ್ಣ.೨-೨-೨೨;೧೦೫೮). ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ನಾಟಕದ ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ "ಕುಂತಲ" ವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು(ಮೈವಾಸ್ತು.೨).

ಈ ದೇಶವಿಭಾಗದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಆ ಕಾಲದ ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗನುಸರಿಸಿ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಕುಂತಲವೆಂಬ ದೇಶವಾಚಕ ಹೆಸರಿನಲ್ಲ ಅಳವಡುವ ಪ್ರದೇಶವು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಕಾರಣ. ದ್ವಾರಕೆಯಿಂದ ಬನವಾಸಿಯ ನಾಡು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕುಂತಲವೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕರ್ಣಾಟವೆಂಬ ಹೆಸರು ಮುಂದೆ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಉಳಿದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಕುಂತಲವೆಂಬುದು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದು ಕೊಂಡಿತು. ಆಮೇಲೆಯೂ ಹಳೆಯ ರೂಢಿಯೊಳಗಿನ ಹೆಸರು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಬದ್ಧ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಒಂದೇ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕರ್ಣಾಟವೆಂದೂ ಕುಂತಲವೆಂದೂ ಹೆಸರು ಬಂದಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ. ದ್ವಾರಕೆಯಿಂದ ಆರಂಭಮಾಡಿ ಈ ಪ್ರದೇಶವು ಆರ್ಯಕರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಯ ಮೂಲಗರಾದ ಪಟ್ಟಣರು ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಕುಂತಲವೆಂದರೂ ಸರಿಯೆ; ಕರ್ಣಾಟವೆಂದರೂ ಸರಿಯೆ. ಆದರೆ, ಅಲ್ಲ ಕನುಡಿಯು ಕಣ್ಣರೆಯಾದ ಬಳಿಕ ನೃಪತುಂಗನ ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳದಂತೆ ಗೋದೆಯಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಕನಾಡು ಉಳಿದು, ಉತ್ತರವು ಪೈಠಣ, ವರಾಟ ಮೊದಲಾದ ಭಾಗಗಳು ರಾಜಶೇಖರಾದಿ ಕವಿಗಳು ಹೆಸರಿಸಿದಂತೆ ಕುಂತಲವಾಗಿ ಉಳಿದವು. ಹೀಗೆ ಕುಂತಲ ಮತ್ತು ಕರ್ಣಾಟಗಳು ಬೇರೆಯಾದವು. ಆದರೂ ಕನಾಡಿಗೆ ಕುಂತಲವೆಂದೆಂಬ ವಾಡಿಕೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ನಿಂತುಹೋಗಲಲ್ಲ(ಶಂಭಾ ಜೋಶಿ೧೯೬೬;೧೫೨-೧೫೩). ಭಾರತವು, ಉತ್ತರಭಾರತ ಹಾಗೂ ದಕ್ಷಿಣಭಾರತವಾಗಿ ವಿಭಾಗವಾಗಿದ್ದಿರುವ ಸೂಚನೆ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಎರಡುನೂರು

ಪಂಪನು ತನ್ನ ಭಾರತವನ್ನು 'ರಾಜದ್ರಾಜಕಮೆನಿಸಿದ ನಾಜದ ಪುಲಗೇರೆಯ ತಿರುಳ ಕನ್ನಡ'ದಲ್ಲಿ (ಪಭಾ.೧೪-೫೮) ಬರೆದಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ರನ್ನನು ತನ್ನ ಗದಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಂ ಎರಡುನೂರರ ಕನ್ನಡಂ ಆ ತಿರುಳ ಕನ್ನಡಂ" ಎಂದು ಎರಡುನೂರರ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಹೊಗಳಿದ್ದಾನೆ. 'ಎರಡುನೂರು' ಎಂಬ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 'ಪುಲಗೇರೆ' ಎಂಬ ಮಹಾಪಟ್ಟಣವಿದ್ದಿತು ಎಂದು ಶಾಸನವೊಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ(El.XII.P.329,929A.D.).ಬೆಳ್ಳೂಲ ಮೂನ್ನೂರು ಮತ್ತು ಪುಲಗೇರೆ ಮೂನ್ನೂರು ಈ ಎರಡೂ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ನೇರಿಸಿ ಎರಡಾರೂರು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆದಿರುವುದುಂಟು(IA.XII,256-12;971A.D).

ಜನಪದ

ಕ್ರಿ.ಶ.೬೨೯ರ ಶಾಸನವೊಂದರಲ್ಲಿ 'ಜನಪದ' ಎಂಬುದು ನಾಡು ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ (IA.VI.P.31,C.520 A.D.) ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಜನಪದ ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ನಾಡು ಎಂದೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜಾಧಾನಿಯನ್ನು 'ನೆಲೆವೀಡು', ಅಧಿಷ್ಠಾನ ಎಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕರೆದಿದೆ (IA.XIX.p.149,692 A.D.). ಪುಲಗೆರೆ ಅಥವಾ ಈಗಿನ ಲಕ್ಷ್ಮೇಶ್ವರ, ಭರತಖಂಡಕ್ಕೆ ಕುಂತಳ ದೇಶವು ಆಭರಣಪ್ರಾಯವೆಂದೂ ಆದೇಶಕ್ಕೆ ಎರಡುನೂರು ಎಂಬುದು ಲಲಾಟವೆಂದೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಪುಲಗೆರೆ ಎಂಬ ಜನಪದವು 'ನವಪಮಿ ಮುಕುರ'ದಂತೆ ಇದೆಯೆಂದೂ, ಆ ಪುಲಗೆರೆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ 'ಶ್ರೀಪುಂಜಂದೇವತಾ ನಿವಾಸ ವಿಳಾಸ ವ್ಯಾಪಾರಕೃತ'ವಾದ 'ಮಹಾಪಟ್ಟಣ'ವೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡ ಪುಲಗೆರೆಯು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ (EI.XIII.p.329,929 A.D.) ಶಾಸನವೊಂದು ಹೊಗಳುತ್ತದೆ (ಗೀತಾ ಜಿ.ಎಸ್. ೨೦೧೭:೨೯-೩೦).

ಭರತಾಮನಿಯೋಳು ಕುಂತಳ ಧರಿತ್ರಿ ರಂಜಿಸುವುದಲ್ಲಿ ಪುರಿಕರದೇಶಂ ಕರಮೊಪ್ಪುಗುಮಾ ವಿಷಯಂತರರಾಜ ದ್ರಾಜಧಾನಿ ಪುರಿಕರನಗರಂ (Ep.I.vol.xvI.p.46) ಈ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ (ಕುಂತಳ)ದಲ್ಲಿ ರಾಜಧಾನಿ ಪುರಿಕರವಾಗಿತ್ತೆಂಬುದೂ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ 'ವ್ಯಾಪಾರಕೃತ'ವಾದ 'ಮಹಾಪಟ್ಟಣ'ವೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡ ಪುಲಗೆರೆಯು ಎನ್ನುವ ವಿವರವು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೆಸರು ವಾಸಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಹಜವೇ ಪುಲಗೆರೆ ರಾಜಾಧಾನಿಯಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುಬಹುದು.

ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಭಾರತಮಹಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜಾಧಾನಿಯಾಗಿತ್ತಾ !? ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಒಳತಿರುಳುಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಅಂತಹ ಮಹತ್ವದ ದಾಖಲೆಯೊಂದು ದಾವಣಗೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಶಾಸನವೊಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. 'ಕರ್ನಾಟಕ ವರವಿಷಯಂ ಸತತಂ' ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ (ಗೀತಾ ಜಿ.ಎಸ್.೧೯೯೭). ಎರಡುನೂರು ಎಂಬ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಲಗೆರೆ ಇತ್ತು ಅದು ರಾಜಾಧಾನಿಯಾಗಿತ್ತು ಎಂದರೆ, ಕುಂತಳದಲ್ಲಿ ಪುರಿಕರದೇಶ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಶಾಸನಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪುಲಗೆರೆ ಅಥವಾ ಪುರಿಕರ ಈ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನಗರವಾಗಿ, ಪಟ್ಟಣವಾಗಿ, ರಾಜಾಧಾನಿಯಾಗುವಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಭರತಾಇಳಿಯೊಳಗೆ ಪುಲಗೆರೆ ರಾಜಾಧಾನಿಯಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವೇ ಇಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನರಸಿಂಹಚಾರ್ ಆರ್ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ-ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಎಂಬುದು ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂದೇಶದ ಎತ್ತರವಾದ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದಿತು. ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾರತದ ರಾಜಾಧಾನಿಯಾಗಿರುವ ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಆಯಾಮವೇ ಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಭಾರತದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಗಮನಹರಿಸೋಣ-

ಪೂರಿಗೆರೆಯ ಮಹಾಜನಕುಂ (EI.XIV, 190-2;725) ಪುಲಗೆರೆಯ ಮೂರುಜ್ಜೇರಿಯಾ (EI.VI, 166-3;763) ಸುಮಾರು ಆರು ಏಳನೇ ಶತಮಾನದಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಕೂಡ ಪುಲಗೆರೆ ಪ್ರದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಸಿಗುವುದರಿಂದ ಭಾರತ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರು ಇನ್ನೂ ಹಿಂದಿನ

ಶತಮಾನಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಇತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಪುಲಿಗೆರೆ ಭಾರತದಲ್ಲ ಮುಖ್ಯ ಪಟ್ಟಣ ರಾಜಾಧಾನಿಯಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ.(ಗೀತಾ ಬಿ.ಎಸ್.೨೦೧೩)

ಭರತ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಅನ್ವಯ ಅರ್ಥ:-

ಅಭ್ಯುದಯ, ಉನ್ನತಿ, ಸಂಪೂರ್ಣ, ಅಧಿಕವಾದ,ಇಡಿಯಾದ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥಗಳಿವೆ

ಪಂಪನ ಆದಿಪುರಾಣ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಭರತಖಂಡ(೫-೧೩),ಭಾರತಕ್ಷೇತ್ರ, ಭರತಮಂಡಲ ಎನ್ನುವ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ.

ಆದಿಪುರಾಣ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಭರತ' ಎನ್ನುವ ಹೆಸರನ್ನು ಮಗುವಿಗೆ ಇಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆಯಿದೆ.

ಭಾವಿಭರತೇಶಪದಮುಮಿ

ಕಾವಿಪುಕಪ್ರೇಮಭರಮುಮೇದೇಗೊಂಡಿರೆ ನ

ದ್ವಾವದಿನಿಟ್ಟುದು ಬಂಧುಜ

ನಾವಳ ಕೂಸಿಗೆ ಭರತನೆಂಬ ಪೆಸರಂ ||ಆದಿ. ೮-೩೭ ||

ಬಂಧು ಜನರ ಮನಸ್ಸೋರೆಗೊಂಡುದರಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನೇರ ಮಗುವು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತನಾಗುವನು ಹಾಗೆಯೇ ಭರತೇಶ ಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವನು , ಮಹತ್ತರವಾದುದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವನು ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಭರತ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರನ್ನು ಇಡುತ್ತಾರೆ.

ವಚನ|| ಅಂತು ಭರತಂ ಭರತಮಂಡಲಮನೇಕಚ್ಚತ್ರಚ್ಚಾಯಿಯಂ ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸುತ್ತುಮಿರೆಯಿರೆ,(೫-೪೮)

ಭರತೇಶ್ವರನು, ಭರತ ಭೂಭಾಗವನ್ನು, ಒಂದೇ ಕೊಡೆಯ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ, ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು-

ವಚನ || ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ಪೂರ್ವಾಪರವಿದೇಹಂಗಳೆ ದೇವನಿಕಾಯದೊಡನೆ

ಜಿನೇಂದ್ರವಂದನಾ ಭಕ್ತಿಯಂ ಪೋದಲ್ಲ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದೊಳೇ

ಯುಗದೊಳ ತೀರ್ಥಕರರುಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳುಮಪ್ಪರೆಂದು

ಸರ್ವಜ್ಞರ್ ಬೆನೆನೆ ಪಲವು ಸೂಱಾಮೆಲ್ಲಂ ಕೇಳಹಿದೆವು, (ಆಪು.೧೨-೧೦೫)

ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಿಗೆ ದೇವಸಮೂಹದೊಡನೆ ಜಿನೇಂದ್ರವಂದನಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೋದಾಗ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಕರರೂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳೂ ಹುಟ್ಟುವರೆಂದು ಪರಮಜ್ಞಾನಿಗಳಾದವರು ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೆವು. ಪದ್ಯದ ಈ ವಿವರಣೆಯಂತೆ, ಭರತಕ್ಷೇತ್ರವು ಅಷ್ಟೊಂದು ಪವಿತ್ರವೂ, ಮಹತ್ವವೂ ಆಗಿತ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಸುಮಾರು ಹತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಕವಿಯಾದ ಪಂಪ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯ ಒಂದಕ್ಕೆ ಪಂಪಭಾರತ ಎಂದು ಹೆಸರಿಡುವಷ್ಟು ಭಾರತ ಎನ್ನುವ ಪದ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಫಂಪಭಾರತ ಕಾವ್ಯದ ಕಥಾವಸ್ತು ಮಹಾಭಾರತ ಕಥೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ್ದು. ಹಾಗೆಯೇ ಶಾಸನವೊಂದರಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಾರತದ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ ಮಹಾಭಾರತ(ಸೌಇಇ.XI,II.129,1083).ಮಹಾಭಾರತದ

ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ದುಷ್ಯಂತ ಶಾಕುಂತಲೆಯ ಮಗನಾದ ಭರತನಿಂದಾಗಿ ಭರತ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರು ಬಂತು ಹಾಗೆಯೇ ಆ ಭರತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಭರತ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂತು ಎನ್ನುವ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ.

ಆ ಸೋಮವಂಶದಲ್ಲ ಕುಟ್ಟಿದ ಅನೇಕರು
ಅತ್ಯಂತಶಯವೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವೂ ಆದ ಕೀರ್ತಿಯಿಂದ
ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲ ಮುಚ್ಚಿ ಮರಣ ಹೊಂದಲಾಗಿ
ಅತ್ಯಂತವಿಳಾಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ದುಷ್ಯಂತನ
ಮಗನಾದ ಭರತನೆಂಬುವನು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದನು. ||ಪಭಾ. ೧- ೩೨ ||

ಚಾರುಚರಿತ್ರಂ ಭರತನ
ಪಾರಗುಣಂ ತನ್ನ ಪೆಸರೊಳಮರ್ದೆಸೆಯೆ ಯಶೋ |
ಭಾರಂ ಕುಲಮುಂ ಕಥೆಯುಂ
ಭಾರತಮೆನೆ ನೆಗಟ್ಟನಂತು ನೆಗಟ್ಟಿದು ಭೂಪರ್ ||ಪಭಾ. ೧- ೩೩ ||

ಸಚ್ಚರಿತ್ರನೂ ಅಪಾರಗುಣಯುತನೂ ಯಶಸ್ಸಿನ ಭಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದವನೂ ಆದ ಭರತನು ತನ್ನ ಕುಲವೂ ಕಥೆಯೂ ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಭಾರತವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದನು. ರಾಜರು ಹೀಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಎಷ್ಟೊಂದು ಔಚಿತ್ಯವಿದೆ. ಮೂರುಲೋಕದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನು ಒಂದು ಕಡೆ ರಾಶಿ ಮಾಡಿದಹಾಗೆಸಮಸ್ತ ವಸ್ತು ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ ಮನೋಹರವಾಗಿದ್ದ ಹಸ್ತಿನಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲ ಭರತವಂಶಶ್ರೇಷ್ಠರು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಭರತ ಎನ್ನುವ ಪದದ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಪಭ್ರಂಷಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಭರತ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥವೇ ಇಲ್ಲ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ-

ಭರತ್, ಶರತ್, ಪ್ರಶಾಂತ್, ಶ್ರೀಕ್ರಾಂತ್ ಈ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳ ರೂಪಗಳು, ಸಂಸ್ಕೃತವೂ ಅಲ್ಲ, ಕನ್ನಡವೂ ಅಲ್ಲ, ಭರತ, ಶರದ, ಪ್ರಶಾಂತ್=ಅಧಿಕ ಶಾಂತಿಯುತ, ಶ್ರೀಕಾಂತ್=ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ, ಎಂಬುವು ಸರಿಯಾದ ರೂಪಗಳು. ತಮಿಳರು ರಾಮನ್, ಭರತನ್ ಮುಂತಾಗಿ ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಥಾಕ್ಷರದಿಂದ ಕೊನೆಗಾಣುವ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ ಅವುಗಳ ರೂಪದಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವರವನ್ನು ಲೋಪಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ರೂಪಗಳು ಇವು. ಇದೊಂದು fashion ಅಷ್ಟೇ! ನಮ್ಮ ಊರುಗಳ ಬಡಾವಣೆಗಳ ಹೆಸರನ್ನೂ ಹೀಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ನೋಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರಂ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಇಂದಿರಾನಗರ್, ಜೀವನ್ ಭೀಮಾನಗರ್, ಜಯನಗರ್, ಗಿರಿನಗರ್, ಈ ರೋಗ ವಾಸಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. (ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಜಿ ೧೯೯೬: ೩೦೫)

ಶಾಸನ ಕಾವ್ಯಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ವೇದ್ಯವಾಗುವುದೆಂದರೆ ಪುರಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಭಾರತ, ಭರತ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರಿತ್ತು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಂದು ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳು;

Epigraphia Indica-IV,XII,XIII, XVI,XVIII.

Indian Antiquary-IV,XIX,

Karnataka Inscription- I, II.

South Indian Inscription- IX-I, IX-II

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ನಿಘಂಟುಗಳು

ಪಂಪಮಹಾಕವಿಯ ಎರಡು ಕಾವ್ಯಗಳು, ೨೦೦೭,ಸಿಡಿ ರಾಂ,ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಗೀತಾ ಐ.ಎಸ್. ೨೦೧೭ ಕನ್ನಡ ಶಾಸನಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪದವಿವರಣ ಕೋಶ, (ಅಪ್ರಕಟಿತ ಸಂಪ್ರಬಂಧ)ಸಿಇಎಸ್‌ಸಿಕೆ, ಮೈಸೂರು.

-----, ೨೦೧೫ ಕರ್ನಾಟಕದ ಶಾಸನಗಳು: ಸ್ವರೂಪ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳ ಸಮಗ್ರ ಅಧ್ಯಯನ, ISBN, ISARA, ನವದೆಹಲಿ.

-----, ೨೦೦೩ "ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಭೌಗೋಳಿಕ ಅಂಶಗಳು; ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಶಾಸನಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ" ಸಂಕ್ರಮಣ,ಸಂ.೪೧-೦೬, ಬೆಂಗಳೂರು.

-----, ೧೯೯೭ ದಾವಣಗೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಶಾಸನಗಳು-ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ (ಅಪ್ರಕಟಿತ ಸಂಪ್ರಬಂಧ) ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು.

ನರಸಿಂಹಚಾರ್ ಆರ್ ೧೯೭೨,೧೯೭೩ ಕರ್ನಾಟಕ: ಪ್ರಾಚೀನತೆ, ಮಹಿಮೆ, ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ,ಲಪಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಕವಿ ಚರಿತೆ, ಸಂ೧, ಸಂ.೨, ಪು.೨೩-೩೧, ಪು.೫.೮.

ಶಂಬಾ ಜೋಶಿ ೧೯೭೬ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪೂರ್ವ ಪೀಠಿಕೆ: ಭಾಗ-೧,ಸಮಾಜ ಬುಕ್ ಡಿಪೊ, ಧಾರವಾಡ.

ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಜಿ ೧೯೯೭ ಇಗೋ ಕನ್ನಡ, ನವಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.
